

Semblança del dibuixant-pintor

sessions» amb el guitarrista Vicenç Vacca i en concerts de música de cambra amb les orquestres que es muntaven a l'Associació de Música, dirigides pels Mestres Lambert i Josep M.ª Ruera.

No fa molts anys, juntament amb els supervivents de la «Selecció», com quan eren joves, aconseguiren reviure-la als seus 70 anys, en un esdeveniment memorable i apoteòsic, al Casino de Granollers-Club de Ritme, nostàlgicament, retornaren les notes rítmiques de la Música de Jazz i sense escarafalls a la «Petita Orquestra» es desprengué del violí, saxo i clarinet, finalitzant l'època orquestral d'Amador Garrell qui sense pensar-ho, contribuí molt a la popular qualificació identificadora de: Granollers terra de músics.

Semblança del dibuixant-pintor

Prosseguint amb l'Acta Notarial de la vida i miracles, que forçosament té dues cares ben diferents: la musical i la del dibuixant i pintor de quadres. Com hem dit l'Amador, dóna la impressió que nasqué amb llapis i pinzells sota l'aixella, sembla veritat perquè al llarg de la vida els ha tingut entre mans que, irònicament, ens atrevim dir per a dibuixar en abundància i pintar amb certa gasiveria artística, amb idiosincràsia personal que ha caracteritzar la seva obra pictòrica de, un no sé què, que els entesos i els que diuen que no en són, quasi sempre caracteritzat coincideixen davant d'un dibuix o pintura en exclamar: Això és de l'Amador Garrell!

A més de les llibretes escolars il·lustrades, als 13 anys participà en una Exposició juntament amb joves artistes, com ell, que encara alguns es troben en actiu. Vegeu quins eren: «Exposició de pintures i dibuixos a La Unió Liberal amb participació d'Hilarió Brugaroles, Ramon Granadell, Joan Pagès, Teresa Bassa, Josefa Villà, Amador Garrell (fill), Joan Estrada, Joan Elies, Andreu Maranges, Joan Taulats, Miquel Torrent, M. Expósito, Joan Icart, Agustí Saló, Joan Torrabadell i Miquel Villà. (La Gralla - 513).

Sovintejant amb la música, treballà a la impremta familiar en la que creà una munió de facetes artístiques que fóra curiós contemplar-les en una exposició. Destacarem les participacions de bateig i de casori, els dibuixos de nenes i nens per estampes de comunitat, inspirats i influenciats per l'artista Francesc Serra a qui admirà; els grafismes per impresos de les festes i cartells d'actes culturals i els artesanals treballs que aconseguiren primers premis en els concursos del Gremi d'Arts Gràfiques, recordem el Diploma de les Classes de Català de la Delegació d'Òmnium Cultural; els acolorits cartells del Cine-Club gravats al linòleum i la pintada de murals de les estrenes del cinema que, per la seva magnitud eren utilitzades per

a decorar la façana del «Coliseum», que els granollers mai han deixat de dir-ne «Cine Majèstic» com el primer dia, murals que solia pintar-los a la «sala triangular» del desaparegut Orfeo Granollerí.

Molts anys eren esperades l'edició de les nades que inicià amb un recull de poesies de Mossèn Cinto, en aquells temps difícils del català, eren dedicades a Joan Oliver, a les Gloses d'en Xixu l'Esteve Sarroca, a narracions de costums populars, a la simpàtica teoria de «Granollers ve de granota», de Josep Estrada i sobretot la dedicada a Carles Sindreu, amb nou il·lustracions pel llibre «El senyor Joanet del Guinardó», amb una presentació de Sempronio.

Fan història de l'Amador, els logotips de les societats: Amics de la Unió, Foto-Club Vallès, Jazz Club, Agrupació Sardanista, Cine-Club, Casino de Granollers-Club de Ritme, Joventuts Musicals Granollers, Comissió Fabra... i els dissenys gràfics dels Pregons de les Fires i Festes de l'Ascensió de Santiago Udina Martorell, de Narcís de Carreras, de José Navarro Villobre, de Carlos Font Llopart, del professor nuclear Vallbona, del poeta Jaume Llacuna, amb dibuix retrat...

També s'ha de dir que en algunes li agradà col·laborar amb els fotògrafs Pep Comas i Pere España, granollerí entusiasta en promocionar l'activitat del segon Jazz Club.

I les capçaleres dels setmanaris Comunitat Cristiana, Plaça Gran i dels butlletins L'Estendard i Jazz Club i els dibuixos de commemoracions per a les portades.

I els cartells, principalment de les Fires i Festes del 55 i 57, «1.ª Semana del Cine Español», els tres del 58: «Día de la Provincia», «2.ª Semana del Cine Español» i «Pabellón Arte Textil» i el de l'Home dels globus que anà acompanyat de 16 cartellets dels diferents actes que, fins el conegut periodista Del Arco en féu alabances a «La Vanguardia» que fou inesperada distinció.

Ressaltarem, també, el del músic tocant la tenora que serví per a pregonar: Granollers ciutat pubilla de la sardana '76.

El del 84 quan el JAZZ CLUB commemorà els 50 anys, cartell que el presideix un lluent saxofó envoltat de roses vermelles, a la llarga llista podem incloure el primer que fou el «Día de la Mare» i el darrer, el del simpàtic cantaire del «Granollers V Vila Claveriana».

Inesperat èxit l'aconseguí amb una Nadala que presentà al Concurs dels Magatzems Jorba, atorgant-li el primer premi davant de prop de dos milers de participants, també amb una altra Nadala fou distingit amb el Premi Boul-Mich.

Ens ve al record una infinitat de grafismes com el